

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **I.**, bytom Š., zastúpeného advokátkou JUDr. B., N., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy**, Drieňová 22, Bratislava, (ako právny nástupca za Krajský úrad v Trenčíne, Hviezdoslavova č. 3, Trenčín), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu v Trenčíne č. A/2006/01973-2 zo dňa 5.5.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/80/2006-32 zo dňa 15.5.2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/80/2006-32 zo dňa 15.5.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia Krajského úradu v Trenčíne č. A/2006/01973-2 zo dňa 5.5.2006 o zamietnutí odvolania žalobcu a potvrdení prvostupňového rozhodnutia Obvodného úradu v Novom Meste nad Váhom, pracoviska Myjava, odboru všeobecnej vnútornej správy č. PR-97/2005-

MY, A1/2006/00006, E/2005/00392 zo dňa 2.2.2006, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), za čo mu podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 49 ods. 2 zákona bola uložená pokuta vo výške 500,- Sk a povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku vo výške 150,- Sk.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Na námietku žalobcu, že sa na adresu bývalej manželky hrubo a vulgárne nevyjadril neprihliadol, pretože ju považoval za účelovú vzhľadom ku skutočnosti, že vzťahy medzi bývalými manželmi sú hlboko rozvrátené a obsah výroku potvrdili aj svedkovia, ktorí boli prítomní pri ústnom konflikte medzi žalobcom a jeho manželkou dňa 10.6.2005, ktorých výpovede považoval za dôveryhodné.

Proti rozsudku podal žalobca včas odvolanie (doplnené podaním zo dňa 23.11.2007) v ktorom v podstate poukázal na svoju nespokojnosť s postupom ním zvolenej právnej zástupkyne a následne rozobral okolnosti týkajúce sa jeho vzťahu k bývalej manželke a deťom počas trvania manželstva i počas rozvodového konania. K predmetnému priestupku uviedol, že chcel, aby ho bývalá manželka dala na súd za urážku, čo ona neurobila, ale dala ho na komisiu, kde nebol ochotný nič hovoriť, lebo tam boli udaní falošní svedkovia; tiež uviedol, že keď prišli policajti S. a M., bol na dvore a od tej doby v garáži nebol. Žiadal, aby boli policajti aj jeho bývalá manželka podrobení vyšetrovaniu na detektore lži.

Po zrušení krajských úradov v zmysle zákona č. 254/2007 Z.z. o zrušení krajských úradov a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 263/2006 Z.z. súd ďalej v konaní ako žalovaným orgánom príslušným na ďalšie konanie konal s Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, sekcia verejnej správy, odbor priestupkov, ktoré vo vyjadrení k odvolaniu navrhlo napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z pripojeného spisu krajského súdu ako aj z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. PR-97/2005-MY, E/2005/00392-6 zo dňa 26.9.2005 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého a dopustil ublížením na cti svojej bývalej manželky A. S. a to v podstate na tom skutkovom základe, že dňa 10.6.2005 cca o 14.00 hod. v B., na ulici D., v garáži rodinného domu č. X. uviedol na adresu svojej bývalej manželky vulgárny výrok s urážlivým obsahom, za čo mu bola uložená pokuta v sume 500,- Sk a povinnosť uhradiť trovy konania v sume 150,- Sk.

Na odvolanie žalobcu rozhodnutím č. A/2005/06956-4 zo dňa 6.12.2005 krajský úrad prvostupňové správne rozhodnutie zrušil a vrátil na ďalšie konanie, v ktorom prvostupňový orgán zaviazal riadne zistiť skutkový stav a za tým účelom vypočuť svedkov predmetnej udalosti – policajtov J. M. a M. S..

V ďalšom konaní Obvodný úrad v Novom Meste nad Váhom, pracovisko Myjava, odbor všeobecnej vnútornej správy po doplnení dokazovania rozhodnutím č. PR-97/2005-MY, A1/2006/00006, E/2005/00392 zo dňa 2.2.2006 uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona a podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 49 ods. 2 zákona mu uložil pokutu vo výške 500,- Sk a povinnosť uhradiť štátu trovy konania spojené s prejednaním priestupku vo výške 150,- Sk.

Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnuté prvostupňové správne rozhodnutie rozhodnutím č. A/2006/01973-2 zo dňa 5.5.2006 potvrdil.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia správneho rozhodnutia a dôvodil tým, že on sa priestupku nedopustil, bývalej manželke nenadával, nehovoril s ňou, ani sa na jej adresu nijako nevyjadroval. Uviedol, že policajti S. a M. nemohli byť svedkami žiadneho slovného prejavu na voči jeho bývalej manželke, pretože vôbec neboli prítomní v pivnici, ale čakali asi 200m od chalupy na pokyn, kedy majú odvieť kotol na pálenie, čo mu môže dosvedčiť aj jeho družka, ktorá v tom čase bola na mieste prítomná.

Podľa § 49 ods. 1, písm. a/ zákona **priestupku sa dopustí ten, kto inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech.**

Podľa § 49 ods. 2 zákona **za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 1 000 Sk**, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. f) pokutu do 3 000 Sk a za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 10 000 Sk.

Podľa § 58 ods. 1 zákona objasňovaním priestupkov podľa tohto zákona sa rozumie obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či

- a) sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto alebo iného zákona,
- b) tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku,
- c) sa uloží sankcia za priestupok alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave páchatel'a priestupku postačí samotné prejednanie priestupku,
- d) uloží ochranné opatrenie,
- e) uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 79 ods. 1 zákona občanovi, ktorý bol uznaný vinným z priestupku, ako aj navrhovateľovi, ak bolo konanie začaté na jeho návrh zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. a/, b/, c) alebo j/, uloží sa povinnosť uhradiť štátu trovy spojené s prejednaním priestupku. Trovy konania sa uhrádzajú paušálnou sumou, ktorú ustanoví Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

V zmysle § 51 zákona ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 32 Správneho poriadku (ďalej len SP) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania (ods. 1).

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (ods. 2).

Podľa § 33 SP účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke (ods. 1).

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie (ods. 2).

Podľa § 34 SP na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi (ods. 1)

Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že správny orgán prvého stupňa si zabezpečil pre objasnenie skutočného stavu veci okrem výpovedí žalobcu a jeho bývalej manželky i výpovede svedkov – policajtov strm. J. M. a nstrm. M. S., ktorí obidvaja zhodne vypovedali, že skutok sa stal tak, ako bol správnym orgánom ustálený.

K námietkam žalobcu, že svedkovia nevypovedali pravdivo, je treba poukázať na ustanovenia § 35 ods. 1 SP (podľa ktorého svedok musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať) ako aj na skutočnosť, že títo svedkovia sú príslušníkmi policajného zboru a v zmysle služobnej prísahy, ktorú skladali, musia byť čestní, statoční a disciplinovaní, svoje sily a schopnosti majú vynakladať na ochranu práv občanov, ich bezpečnosti, verejného poriadku a musia sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a pretože sa nepreukázali iné skutočnosti, ich výpovede správne orgány dôvodne považovali za nezaujaté a dôveryhodné.

Pokiaľ žalobca v žalobe tvrdil, že ním uvádzané skutočnosti mu môže dosvedčiť jeho družka, súd takúto obranu považoval za účelovú, nakoľko žalobca napriek tomu, že v zmysle § 34 ods. 3 SP mal ako účastník správneho konania povinnosť navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe, tak neurobil a žiadne takéto dôkazy pred právnymi

orgánmi nenavrhol a okrem toho o prítomnosti iných osôb pri slovnom konflikte sa nezmienili ani prítomní svedkovia, ktorým súd nemal dôvod neveriť.

Odvolačí súd preto nepovažoval námietky vznesené žalobcom za dôvodné, naopak stotožnil sa so závermi krajského súdu, ktorý nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo a sám sa zaoberal všetkými žalobnými námietkami. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, v zmysle § 78 zákona sa obvodný úrad pokúsil urazeného na cti a obvineného z priestupku zmieriť, príslušný správny orgán na základe dokazovania vykonaného v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami zákona po objasnení priestupku dôvodne dospel k záveru, že žalobca sa priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona dopustil, za čo mu uložil pokutu v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 49 ods. 2 zákona. Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov spĺňajú i všetky zákonom požadované náležitosti.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, keď žalobcovi, ktorý nemal vo veci úspech, náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 13. januára 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu